

Природа

и њени

становници

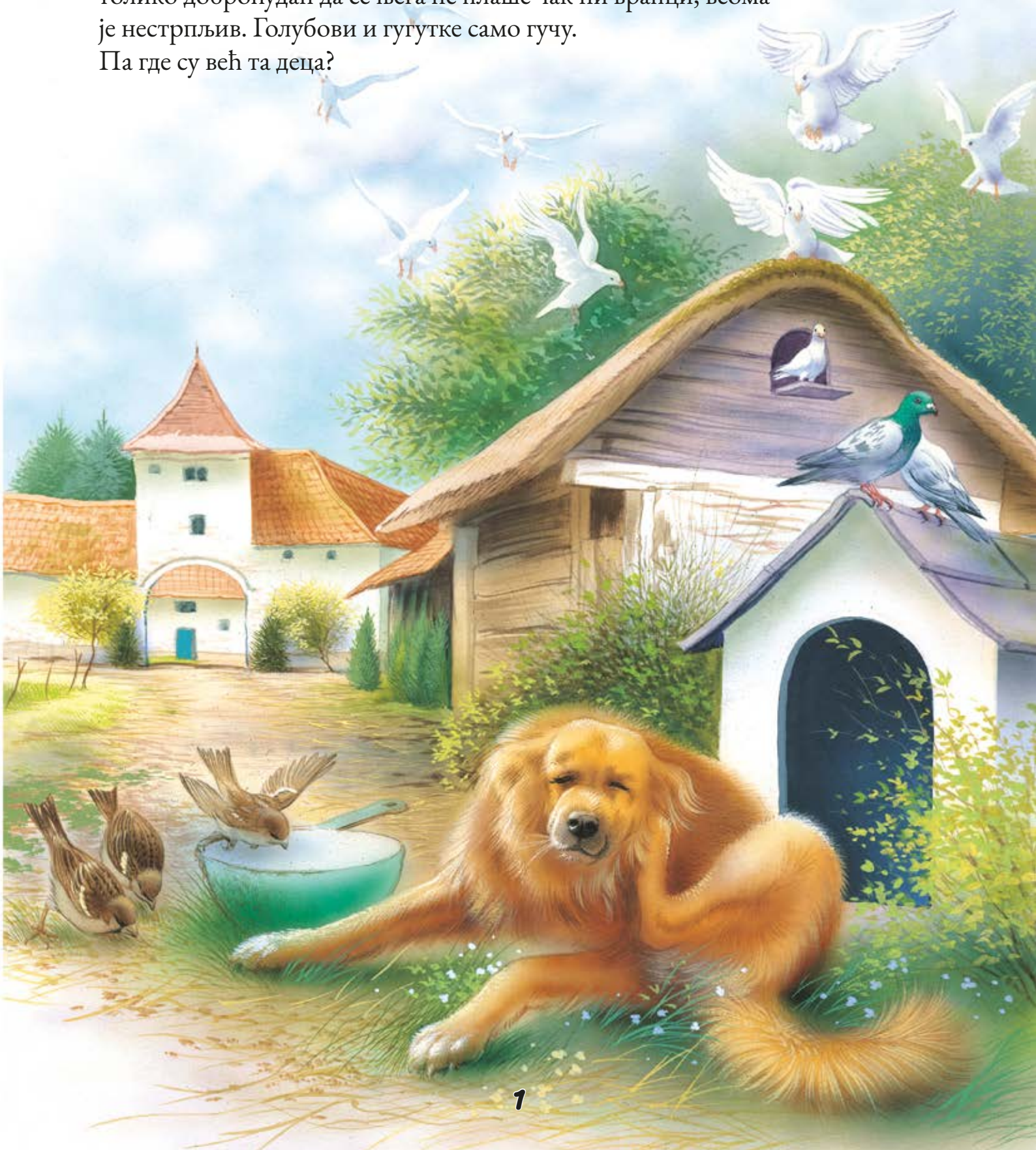

Садржај

На сеоском имању	1
У срцу шуме.....	17
Кроз ливаде и њиве.....	33
Високо на планинама	49
У топлим крајевима.....	65
Ка поларним пределима	81
Где река тече.....	97
Моји пријатељи животиње.....	113
У тропским пределима	129
Под сунцем, под снегом.....	145

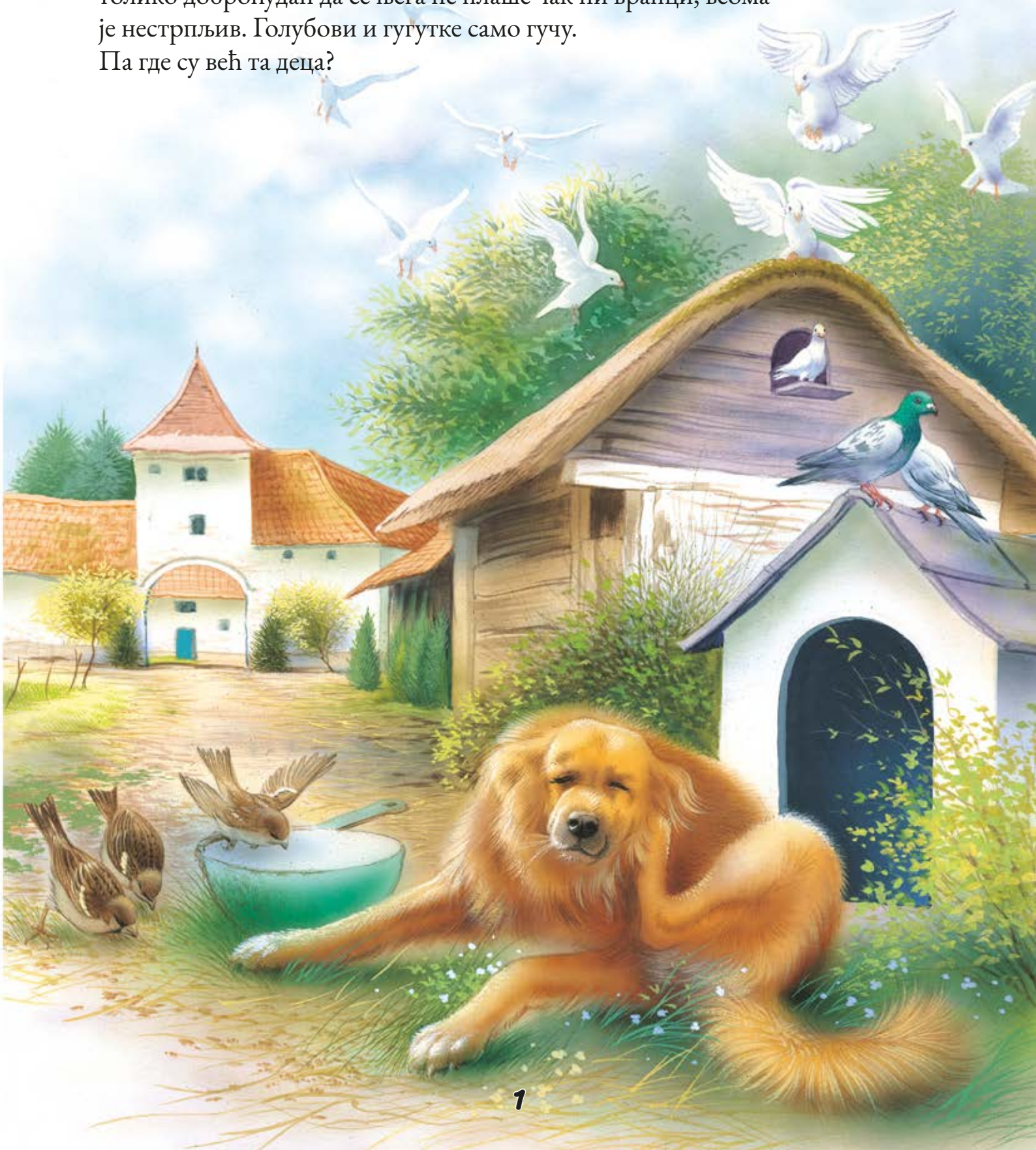
На сеоском имању

На сеоском имању јутрос влада велико узбуђење: Милош и Софија су на распусту и ускоро стижу. Доброћудни пас чувар Боби, толико доброћудан да се њега не плаше чак ни врапци, веома је нестрпљив. Голубови и гугутке само гучу. Па где су већ та деца?

На сеоском имању

На сеоском имању јутрос влада велико узбуђење: Милош и Софија су на распусту и ускоро стижу. Доброћудни пас чувар Боби, толико доброћудан да се њега не плаше чак ни врапци, веома је нестрпљив. Голубови и гугутке само гучу. Па где су већ та деца?

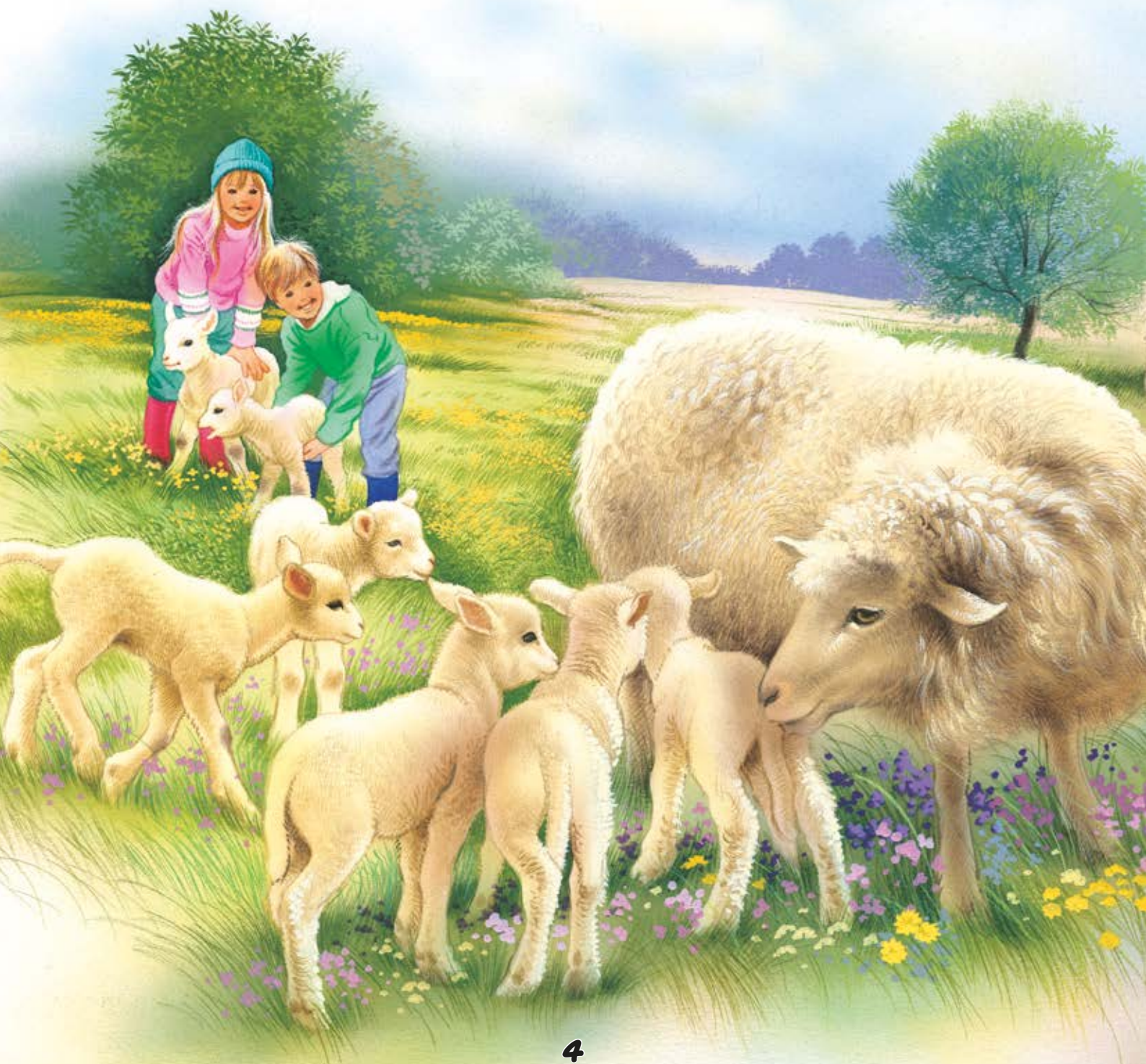
Ево, стигла је Софија и њену посету козе поздрављају мекетањем добродошлице. Јарићи скакућу, обасипају девојчицу изразима нежности, њушкају је и мекећу, надмећући се ко ће боље. Један јарац тресе огромним роговима и брадицом:

– Ах! Како су бучна ова јарад!

Али од играња се брзо огладни, па мали Феникс одлази мајци да мало сиса. На сеоском имању козје млеко се употребљава и за прављење сира којим се Софија и Милош истински сладе. „Трава на овим ливадама је стварно укусна”, мисли Белка чупкајући велике китице траве. Живело пролеће и зелене ливаде!

– Мее-е-е-заблеја јагње. – Милош и Софија су сада код нас.
– Како су само порасли од прошлога распуста – примећује једна овца.
Стадо је такође постало веће: два-три јагњета од сваке овце – ето већ велике породице!
– Буди стрпљив – каже Милош једноме малишану. – Твоја мама ће ти дати млека чим се твој брат нахрани.
Софија се диви густоме белом руно овце Снежане. Ујак ће ускоро ошишати овце. Ујна је обећала да им исплете џемпере. Пошто долазе леви дани, шта ће им топли крзнени капути?

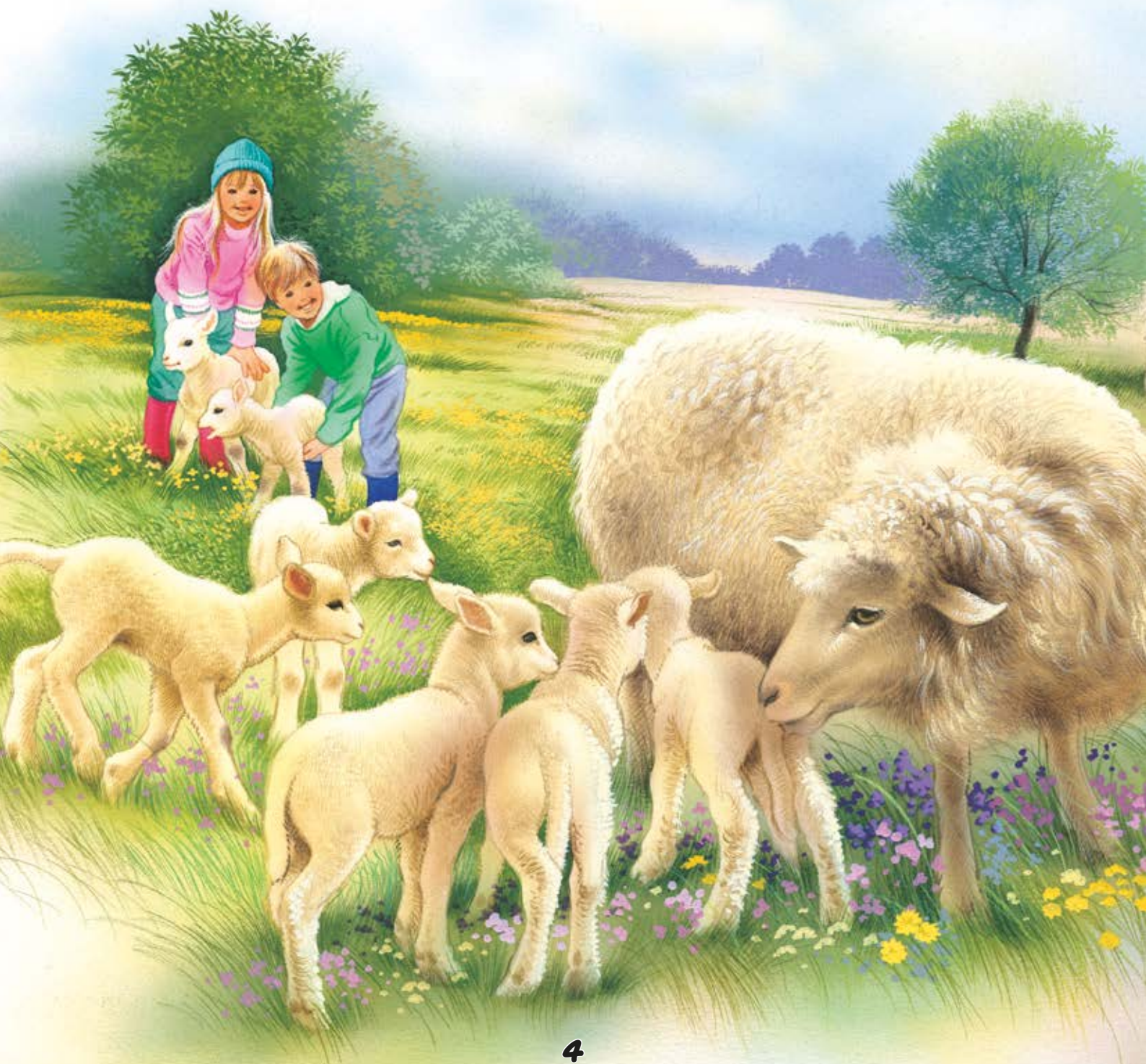
Ево, стигла је Софија и њену посету козе поздрављају мекетањем добродошлице. Јарићи скакућу, обасипају девојчицу изразима нежности, њушкају је и мекећу, надмећући се ко ће боље. Један јарац тресе огромним роговима и брадицом:

– Ах! Како су бучна ова јарад!

Али од играња се брзо огладни, па мали Феникс одлази мајци да мало сиса. На сеоском имању козје млеко се употребљава и за прављење сира којим се Софија и Милош истински сладе. „Трава на овим ливадама је стварно укусна”, мисли Белка чупкајући велике китице траве. Живело пролеће и зелене ливаде!

– Мее-е-е-заблеја јагње. – Милош и Софија су сада код нас.
– Како су само порасли од прошлога распуста – примећује једна овца.
Стадо је такође постало веће: два-три јагњета од сваке овце – ето већ велике породице!
– Буди стрпљив – каже Милош једноме малишану. – Твоја мама ће ти дати млека чим се твој брат нахрани.
Софија се диви густоме белом руно овце Снежане. Ујак ће ускоро ошишати овце. Ујна је обећала да им исплете џемпере. Пошто долазе леви дани, шта ће им топли крзнени капути?

Ево како настаје добар
џемпер:
Најпре треба опрати
вуну. Затим је треба
огребенати или
рашчешљати, па опрести.
Изабрати неку лепу боју
у коју ће се вунa обојити.
Онда смотати у клупко
и без одлагања узети игле
за плетење. Сада треба
одабрати рад, зар не?

А каква је гужва тек у дворишту за живину! Патке гачу, морке криче, а петао се попео на неку мотку и кукуриче. Гуске су узнемирене:
– Овај петао је баш луд; сунце је одавно изгрејало!
– Ви, језичаре једне, – одговара једна кока. – Петао пева да поздрави Софију и Милоша. Пилићи пијучу и потврђују оно што је казала њихова мајка. Један патак који је добро огладнео, зарони главу у воду. Горд готово као паун, Ранко, брат од ујака помаже оцу.

Говеда су на пашњаку. Лепе беле краве очекују посету деце која долазе на одмор. Хоће ли стићи са ове стране? Или са оне друге? Све оне гледају по околини, усмеравајући своје велике очи у свим правцима. Неке мучу, друге леже на пашњаку и преживају, а неке не раде ништа.

Ипак је боље бити овде на ливади, него лежати целе зиме у штали између четири зида.

Јунице које још не познају Милоша и Софију, хитају да се сретну са њима:

– Муу, шта ли раде?

Тада се умеша најстарија:

– Мууу, једите ову добру траву и мирно жваћите. Живот је леп, зар не?

– Ето, племе кунџа је сада још веће – задивила се Софија.

– Да – одговори јој Бојана, сестра од ујака. –

Ранко и тата су морали да им изграде већи кавез. Један зекан се примакао до Ранка и мрда њушкицом:

– Еј, имаш ли једну шаргарепицу за мене?

Софија примети једног зечића којег би желела да помилује. Ранко га пажљиво узе у руке и пружи јој га:

– Има само три недеље, али већ почиње да скакуће.

Софија посматра његове велике живахне очи и усправљене уши. Каква дивна беба!

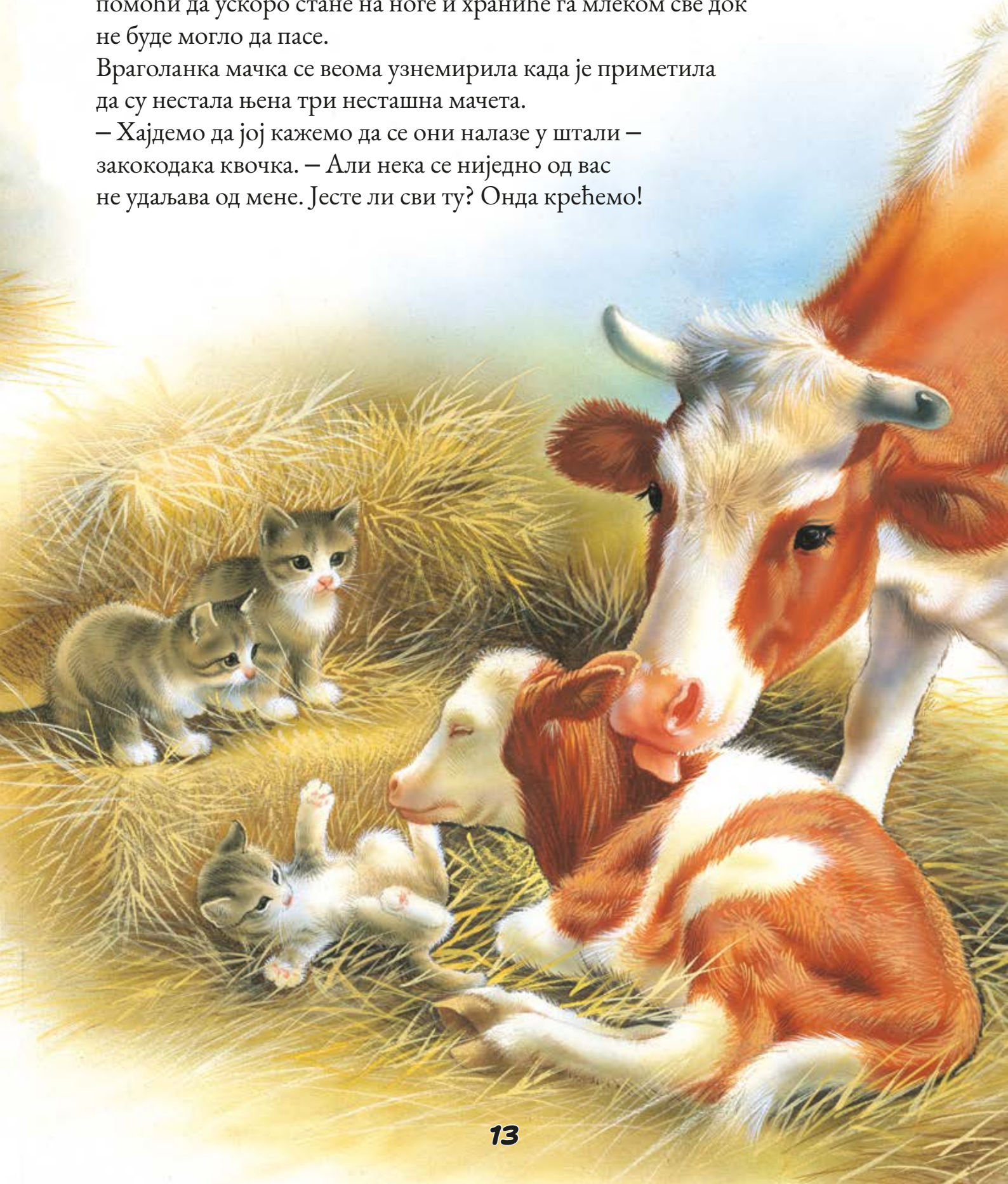

— Видите ли? — каже кока својим пилићима. — За мајку никад нема одмора.

Крава Црнка је отелила теле. Сада га дуго лиже. Она ће му помоћи да ускоро стане на ноге и храниће га млеком све док не буде могло да пасе.

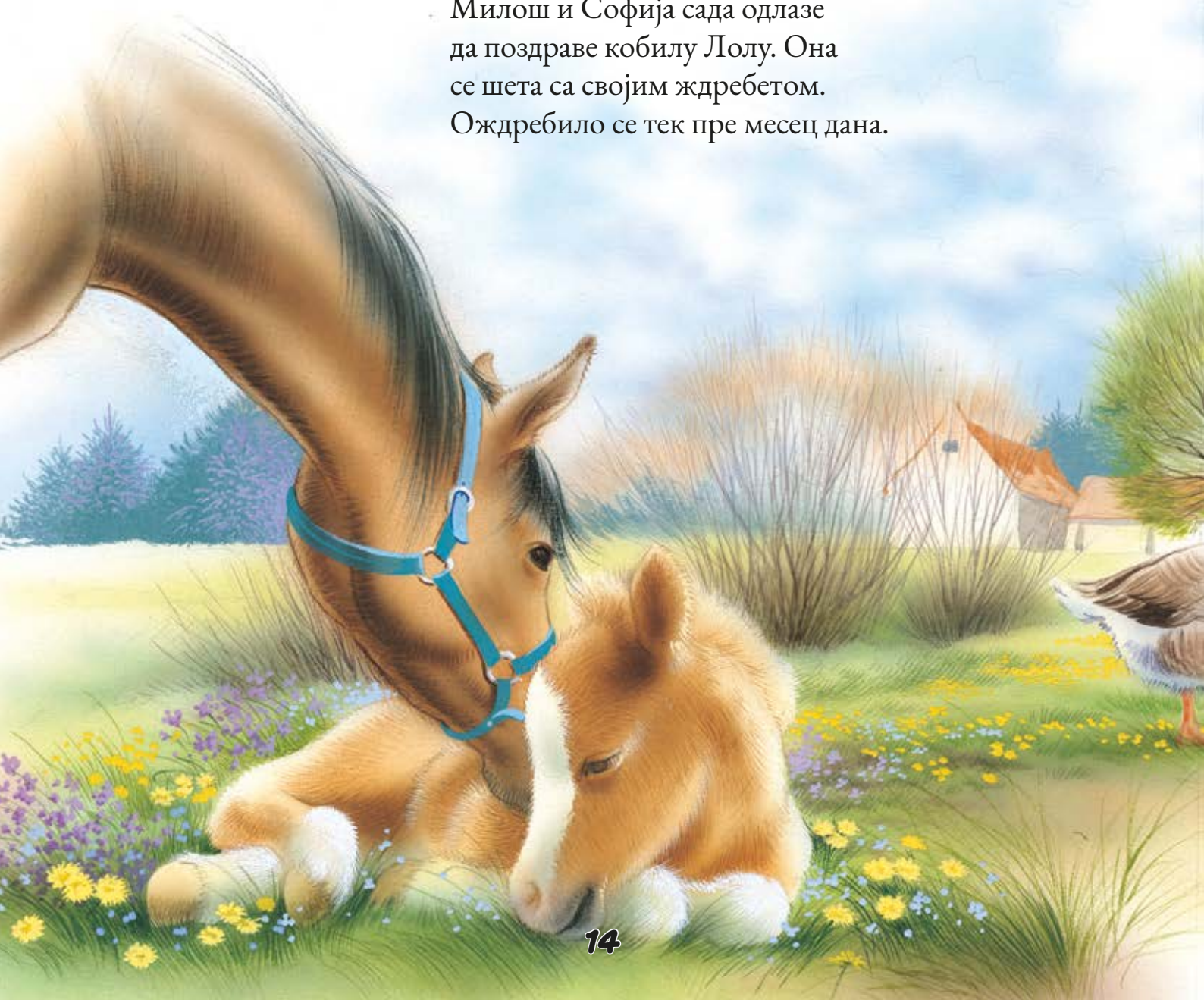
Враголанка мачка се веома узнемирила када је приметила да су нестала њена три несташна мачета.

— Хајдемо да јој кажемо да се они налазе у штали — закоодака квочка. — Али нека се ниједно од вас не удаљава од мене. Јесте ли сви ту? Онда крећемо!

Милош и Софија сада одлазе
да поздраве кобилу Лолу. Она
се шета са својим ждребетом.
Ождребило се тек пре месец дана.

Као и крава Црнка, и кобила Лола је своје дете окружила веома брижљивом љубављу и стрпљиво је чекала да оно довољно ојача и устане, а затим да почне трчкарати поред ње.

– Ура! – гачу углас две гуске што су дотрчале на вест о принови.

– А како ће се мали звати?

– Зваће се Зефир – каже Лола – јер ће бити лак и брз као ветар.

– Види како је дражестан – каже Софија брату.

Паша је поносан на своју породицу: Немирка му рађа заиста лепу децу. Немирна су, додуше, али заиста љупка. Немирка не воли да се мачићи одвајају од ње. Само Паша има право да им приђе. Наравно, имају то право и Бојана и Ранко, као и Милош и Софија.

– Хајде, буди се – мијауче нежно Немирка на уво једноме мачету.

– Желим да те представим деци. Добро, буди се! Они могу да помисле да смо невоспитани!

– А после ћемо се играти до миле воље – обећавају му његова браћа и сестрице.

